

1. Pří - sný sou - dce všech hří - šní - ků, O - tče vě - rných slu - že - bní - ků,

z ne - be na nás po - hlí - žíš, co nás tí - sní, do - bře víš.

Bo - že, vy - slyš na - še hla - sy, ú - ro - dné nám se - šli ča - sy,

chléb náš ve - zdej - ší nám dej, v ka - ždé prá - ci po - má - hej.

2. Toho světa všecko zboží
jen z tvé milosti se množí,
ty jsi Otec žijících,
vesmír celý v rukou tvých.
Bože, vyslyš ...

3. Lidé zrna zasévají,
života mu nedodají,
všechno živé stvoření
je nad lidské vědění.
Bože, vyslyš ...

4. Ty, jenž hory sluncem zlatíš,
i květ polní krásou šatíš,
ty jsi pravá příčina,
z které život počíná.
Bože, vyslyš ...

5. Žehnej poli, žehnej sadu,
louce, lesu, vinohradu,
aby, sycen z darů tvých,
k tobě tvůj lid mysl zdvih.
Bože, vyslyš ...

6. Nakonec tě, dobrý Pane,
o tvůj velký dar žádáme,
ať žijem z Tvé milosti
v lásce, míru, svornosti.
Bože, vyslyš ...